

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 105

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 28/11/2008

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, mời ngồi! Lần này tôi tới tham gia một hoạt động ở Malaysia, là hoạt động hiệu trưởng, giáo viên trường người Hoa cùng nhau học tập Đệ Tử Quy, học tập văn hóa truyền thống Trung Quốc ở Malaysia, có hơn 1.700 hiệu trưởng và giáo viên tham gia. Hoạt động này tổ chức rất thành công, chúng tôi nhìn thấy kiêu bào ở hải ngoại nghiêm túc học tập văn hóa truyền thống, cũng khiến chúng tôi rất cảm động. Tôi hôm kia quay lại, hôm qua nghỉ ngơi một ngày, hôm nay là thứ sáu, vốn định tiếp tục giảng kinh nhưng gần đây chúng tôi gặp rất nhiều khó khăn, tôi cũng muốn nhân cơ hội này nói lời trong lòng, nói chuyện thường ngày với các vị đồng tu lâu năm của Tịnh tông chúng ta.

Vào thời đại này học Phật, phương Đông lơ là giáo dục thánh hiền, phương Tây cũng lãng quên giáo học tôn giáo, tạo thành sự hỗn loạn, biến cố của toàn thế giới. Trên truyền thông như internet, truyền hình mỗi ngày đều báo cáo, càng ngày càng nhiều đủ loại xung đột, thực sự khiến nhiều người hoài nghi, thế giới này vẫn còn hòa bình hay không? Chúng ta học Phật, trong hoàn cảnh như vậy tự nhiên sẽ có khó khăn ở mức độ nhất định, nếu như không có thiện căn sâu dày, sự hun đúc tiếp nhận kinh giáo trong thời gian dài, sống trong xã hội như vậy bạn có thể không động tâm sao? Bạn có thể không bị ô nhiễm sao? Đó là công phu thế nào, công phu thế nào mới có thể bộc lộ khả năng trong hoàn cảnh này, tu hành chứng quả. Không phải là bậc thượng thượng căn, không phải là người có thiện căn sâu dày, chúng ta phải làm thế nào? Tôi nghĩ trong số đồng tu của chúng ta, đa số đều là người có căn tánh trung thượng, thượng thượng căn thật quá ít.

Cho nên học Phật, trước đây thầy dạy chúng ta phải học Thích-ca Mâu-ni Phật, lời này thật quá hay. Năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật tại thế đã làm ra tám gương tốt nhất cho chúng ta, đây gọi là đại từ đại bi. Đây là tứ đức mà quốc sư Hiền Thủ nói trong Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán, điều cuối cùng là “thay chúng sanh chịu khổ”. Tại sao lúc đó Quốc sư phải thị hiện như vậy? Để cho ai thấy? Hiện tại chúng ta suy ngẫm là để chúng ta thấy, đây là thật. Một đời không rời giới luật, không rời

giáo học, không rời tu hành, tu hành thành công đó là chứng quả. Chúng ta nên học theo Thích-ca Mâu-ni Phật, một lòng hướng đạo. Thế nào là đạo? Đối với hiện tại chúng ta mà nói, đạo là sáu chữ hồng danh, “Nam-mô A-di-đà Phật”, một tiêu chuẩn, một phương hướng cầu sanh Tây Phương Tịnh độ, thân cận A-di-đà Phật. Tới khi chúng ta minh tâm kiến tánh, chứng đắc Phật quả, lúc đó ngòi thuyền từ bi quay lại, phổ độ chúng sanh, đây gọi là thành tựu, đây gọi là công đức viên mãn. Chúng ta nghĩ xem sự nghiệp một đời của Thế Tôn chính là giáo học, ngoài giáo học ra ngoài đều buông xuống hết thảy.

Đời này của chúng ta thực sự tuân theo lời dạy bảo của thầy, học có chút thành tựu. Nhưng mà chúng ta cũng mở một trung tâm giáo dục văn hóa ở trong nước, Thích-ca Mâu-ni Phật không làm chuyện này, tại sao chúng ta phải làm chuyện này? Tôi thường nói, chuyện này là bất đắc dĩ mới làm, chứ không phải nhất định phải làm. Là do mấy năm gần đây nhìn thấy xã hội động loạn, nhân dân, không chỉ là người dân bản địa chỗ chúng ta, cuộc sống của người dân trên toàn thế giới thật sự rất đau khổ, không có phương hướng, không có mục tiêu, sống trong thế giới động loạn này. Nhưng mà không ai không hy vọng an định hòa bình. Muốn an định hòa bình, trước tiên phải hóa giải đủ loại xung đột khác nhau. Nhiều năm nay Liên Hiệp Quốc tận tâm tận lực làm chuyện này. Ở Úc tôi có nhân duyên tham gia hội nghị hòa bình thế giới, chúng tôi giới thiệu lời tổ tiên dạy bảo của truyền thống Trung Quốc cho những người tham gia hội nghị, “*dựng nước quản dân, dạy học làm đầu*”. Sau khi họ nghe xong hoan hỷ, tán thán, cũng rất tán thành, sau hội nghị họ nói với tôi, nói đây chỉ là lý tưởng, không thể thực hiện. Chúng ta biết họ đã không còn tín tâm đối với lời dạy bảo của thánh hiền xưa, vì muốn giúp đỡ mọi người xây dựng tín tâm, khôi phục tín tâm, cho nên chúng ta mở trung tâm giáo dục văn hóa để làm thực nghiệm.

Thực nghiệm này thành công rồi, sau khi thành công tôi muốn giao lại cho chính phủ, giao cho đất nước. Chuyện này lúc chuẩn bị kế hoạch trước đây tôi đã nói rất rõ ràng, chỉ cần thực nghiệm thành công, ngay lập tức giao cho đất nước, chúng ta phải quay về vị trí vốn có của Thích-ca Mâu-ni Phật, giảng kinh giáo học, chuyện thế gian chúng ta không quản nữa. Thực sự tôi đã bàn giao lại rồi, Khánh Giang, Khánh Vân tôi cũng bàn giao rồi, chuyện này quý vị đồng tu nhất định phải biết. Hiện tại không còn việc của tôi, không chỉ hết thảy mọi việc trong nước tôi không quản nữa, tôi trình trọng tuyên bố với mọi người sẽ không làm nữa, tất cả hoạt động ở

nước ngoài tôi cũng không làm. Mọi người có một số hoạt động mời tôi tham gia, tới diễn giảng, đây là do người khác đứng ra làm, không phải tôi làm, tôi tới tán thán, tùy hỷ, khích lệ mọi người. Cho nên trong nước, ngoài nước nếu như có người dùng danh nghĩa của tôi, nói tôi muốn mở trường học, hoặc là muốn xây đạo tràng, hóa duyên, trong lòng mọi người phải rõ ràng, đều là giả. Cả đời tôi không hóa duyên, không đòi tiền từ người khác, đều là mọi người mang tới cho tôi. Mang tới nhờ tôi thay họ làm chuyện tốt, thay họ tạo phước điền, chuyện này tôi cũng không thể từ chối, nhưng mà bản thân tôi tuyệt đối không chủ động làm chuyện nào, hy vọng mọi người hiểu cho.

Đặc biệt là người xuất gia, ngoài công việc hoằng pháp lợi sanh, không nên làm bất kỳ sự nghiệp nào của thế tục, chúng ta đều phải nên buông xuống, một lòng nhớ nghĩ tới tấm gương mà Phật tổ làm ra cho chúng ta, chúng ta nên nỗ lực học tập. Thời đại hiện nay, căn cơ của chúng ta như vậy, chỉ có niệm Phật cầu sanh thế giới Cực Lạc là mục tiêu hàng đầu trong đời này của chúng ta, đời này quyết định phải có thể thành tựu. Sau đó chúng ta tuân theo Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp, Sa-di Luật Nghi để nâng cao đức hạnh của chúng ta, nâng cao linh tánh của chúng ta, vậy mới đúng. Tai nạn có nhiều hơn chẳng nữa, cuộc sống có khổ hơn chẳng nữa đều không sợ, đều không để ở trong lòng. Trong kinh Hoa Nghiêm đức Phật nói với chúng ta, đặc biệt là Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán mà quốc sư Hiền Thủ biên soạn, đã nói rõ ràng chân tướng của vũ trụ nhân sanh cho chúng ta, bản thân chúng ta và hết thảy chúng sanh, cùng toàn bộ vũ trụ là một thể. Đạo gia nói: *“Trời đất và ta cùng gốc rễ, vạn vật cùng ta là một thể”*, nói rất hay, cùng gốc rễ như thế nào, cùng một thể như thế nào, họ chưa thể nói rõ ràng được. Sau khi kinh Phật truyền tới Trung Quốc, trong Đại thừa giáo chúng ta mới thật sự hiểu được chân tướng sự thật, đích thực là một thể.

Thể này là gì? Thể chính là Phật tánh, pháp tánh mà trong Phật pháp nói tới; tổ tiên của chúng ta cũng nói “nhân tánh vốn thiện”, đây chính là thể. Nhân tánh, pháp tánh là một tánh. Vốn thiện, thiện là viên mãn, thiện này không phải là thiện trong thiệt ác, thiện nghĩa là viên mãn, thiện là không chút khiếm khuyết. Đây là nói hết thảy vạn vật, trong vật chất, lớn thì nói tới vũ trụ, nhỏ thì nói tới vi trần, đều viên mãn như vậy, không hề khiếm khuyết. Nhân ở đây là nói tới điều gì? Từ tánh mà nói chúng sanh hữu tình trong mười pháp giới cũng đều cứu cánh viên mãn. Từ tướng mà nói thì không viên mãn, không viên mãn bởi vì trong đó xảy ra vấn đề, vấn đề

này là gì? Mê mất tự tánh, mê có sâu có cạn không giống nhau, cho nên mới có sự khác biệt trong mười pháp giới. Tướng có sai biệt, sự có sai biệt; lý không có sai biệt, tánh không có sai biệt, điều này phải biết. Cho nên, Phật dạy chúng ta buông xuống vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì bạn liền quay về tự tánh, bạn vốn là Phật. Hiện tại chúng ta khó ở chỗ nào? Khó ở chỗ không buông xuống được. Hiện tại hiểu rồi, dùng phương pháp niệm Phật buông xuống, bất kỳ vấn đề nào phát sanh, trong tâm động ý niệm thì mau chóng niệm A-di-đà Phật, tiêu trừ ý niệm. Ngày nào đó hết thấy cảnh giới hiện tiền, ý niệm không sanh nữa, bạn liền quay về tự tánh. Chúng ta có thể nắm bắt điểm này, đời này không tới uổng công, học Phật là thật học, không phải giả học. Được, chúng ta nói chuyện tới đây thôi, bây giờ chúng ta cùng xem câu hỏi ngày hôm nay, trước tiên là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, càng ngày càng nhiều thanh thiếu niên trong xã hội hiện nay trong lòng tràn đầy oán hận bất bình, thậm chí còn tùy ý giết người, có khi thủ đoạn vô cùng tàn ác, đối với cha mẹ cũng không ngoại lệ. Nhưng khi chúng đối mặt với truyền thông hoặc cảnh sát thì phản ứng vô cùng bình tĩnh, coi như không có chuyện gì. Xin hỏi pháp sư, xã hội cứ tiếp tục như vậy thì phải làm sao?

Đáp: Những chuyện này vào khoảng thời gian trước có một đồng tu từ trên mạng tải tin tức xuống đưa cho tôi xem, hơn nữa đây là sự thật phổ biến của xã hội hiện nay, rất phiền phức. Tại sao vậy? Những kẻ sát nhân này họ mù quáng rồi, không phải do thù hận giết người, không phải do oán hận với người nào đó mà giết người, mà là sự bất bình thường, sự bất bình thường trong tâm, chán ghét xã hội này, chán ghét cuộc đời, bản thân cảm thấy sống trên thế gian này không có tiền đồ, không có hy vọng, không có vui vẻ, cho nên sanh ra tùy tiện giết hại, cũng không quan tâm giết hại ai, cũng không quan tâm có quen biết hay không. Tình cảnh như vậy trong tưởng tượng của chúng ta, sợ rằng không dễ dàng ngăn cản, mà còn thế nào? Mà còn càng ngày càng mãnh liệt, tương lai bất kể ở nơi nào, những chuyện như vậy mọi lúc đều sẽ xảy ra, bạn khó mà đề phòng được. Họ không phải là phần tử khủng bố, còn đáng sợ hơn phần tử khủng bố. Chúng ta phải tỉ mỉ suy xét lại, tại sao xã hội trước đây không có? Tại sao xã hội hiện nay lại xảy ra chuyện như vậy? Mà trong tưởng tượng của chúng ta, những chuyện này rất có khả năng càng ngày càng mãnh liệt, nguyên nhân là gì? Người học Phật chúng ta, người từng tiếp nhận giáo dục truyền thống nếu phản tỉnh liền biết được, giáo dục hiện nay từ tiêu

học đến đại học, nghiên cứu sinh, không còn ai giảng luân lý, giảng đạo đức, giảng nhân quả, những chuyện như vậy làm sao có thể không xảy ra cho được!

Vào thời xưa tổ tiên của chúng ta biết được, cũng biết sẽ xảy ra những chuyện như vậy, họ hiểu được phải đề phòng từ khi chưa xảy ra, giáo học, từ nhỏ đã dạy. Chúng ta nói tâm tánh, mặc dù con trẻ không hiểu, nhưng từ nhỏ dạy chúng đọc “nhân chi sơ, tánh bản thiện”, hai hay ba tuổi chúng biết đọc câu này; dần dần trưởng thành chúng sẽ biết hỏi có nghĩa là gì, lại giải thích chi tiết cho chúng. Nhân tánh vốn thiện, tại sao lại trở thành bất thiện như vậy? Đây là tập tánh, cho nên phải giáo dục, phải dạy dỗ thật tốt. Luân lý dạy chúng hiểu được quan hệ giữa người với người, quan hệ giữa người với hết thảy sinh vật, quan hệ giữa người với sơn hà đại địa, quan hệ giữa người với sinh vật của các chiều không gian khác, đây đều thuộc về phạm vi luân lý, vốn cùng sanh ra từ một gốc. Mỗi quan hệ này xử lý tốt rồi, xã hội hài hòa, nhân sanh hạnh phúc. Dùng điều gì để xử lý? Tâm yêu thương. Cho nên trung tâm giáo dục truyền thống Trung Hoa, trọng tâm là tình thân của cha con. Xem đây là trọng tâm giáo dục, dần dần mở rộng ra ngoài, cả vũ trụ cũng chỉ là yêu thương.

Những thanh thiếu niên này không có tâm yêu thương, xã hội này không có ai yêu chúng, chúng cũng không biết yêu người, cho nên trở thành bất bình thường. Nếu như có người thương yêu chúng, có người chăm sóc chúng, có người quan tâm chúng, chúng sẽ không làm ra chuyện như vậy. Chúng ta thiết tưởng những thanh thiếu niên này, đa số gia đình đều có vấn đề, chỉ cần bạn điều tra một chút, chắc chắn sẽ hiểu rõ. Cha mẹ chúng ly hôn, cho nên từ nhỏ không có tình thương của mẹ, không có tình thương của cha, không có tình thương anh em. Kết hôn trách nhiệm rất lớn, tùy tiện ly hôn, bạn sẽ tạo thành sự động loạn của xã hội này. Do ai tạo ra? Vợ chồng ly hôn, khiến cho con trẻ bước lên con đường này, có thể không chịu trách nhiệm sao? Tại sao lại ly hôn? Tại sao lại kết hôn? Đây đều là vấn đề rất nghiêm trọng. Xã hội trước đây an định, là nhờ giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả, nhờ giáo dục tôn giáo, giáo dục tôn giáo có cống hiến rất lớn cho sự an định của xã hội. Nhưng mà con người hiện nay tin tưởng khoa học, xem tôn giáo là mê tín. Khoa học có thể giải quyết vấn đề này không? Vấn đề của xã hội hiện nay, khoa học có thể giải quyết không? Khoa học có thể, dùng cách gì để giải quyết? Dùng vũ khí hạt nhân, vũ khí hóa học, khiến cho nhân loại cùng đến chỗ chết, đây là phương pháp giải quyết của khoa học. Vậy nếu không muốn dùng phương pháp này, chúng ta sẽ nghĩ tới giáo dục luân lý quan trọng biết bao.

Chúng ta rất may mắn, trong đời này chưa bước tới con đường bi quan yếm thế, là nhờ vào điều gì? Nhờ lời dạy bảo của Phật, Bồ-tát, giúp chúng ta trong quá trình học tập dần dần hiểu được chân tướng vũ trụ nhân sanh, nhận thức được mối quan hệ giữa đôi bên, mặc dù không thể hiển lộ viên mãn tánh đức của chính mình, nhưng cũng hiển lộ được vài phần, vài phần này sẽ có được thọ dụng rất lớn trong đời này. Xã hội như vậy, bạn muốn hỏi sau này phải làm sao? Vậy thì nghiêm túc nỗ lực học tập luân lý, đạo đức. Nói cụ thể hơn là nghiêm túc học tập Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo. Còn có trong mỗi tôn giáo, kinh điển của họ đều có lời dạy bảo luân lý, đạo đức, nhân quả, vô cùng tốt, sau khi bạn đọc được, không hề khác 3 nhà Nho Thích Đạo của chúng ta. Thật sự về cơ bản đều là giống nhau. Bạn mới hiểu được tôn giáo trên thế giới này là một nhà, đây chính là đa nguyên văn hóa mà hiện nay nói tới.

Nhưng mà vào 1.300 năm trước ở Trung Quốc phát hiện ra một tấm bia ở chùa Thiệu Lâm: “*Hỗn Nguyên Tam Giáo Cửu Lưu Đồ Tán*”, nói rõ tam giáo cửu lưu, tam giáo hiện nay gọi là tôn giáo, cửu lưu là học phái, tôn giáo và học phái là một nhà. Cho nên nói đa nguyên văn hóa, Trung Quốc cũng dẫn đầu toàn thế giới. Như vậy mới thật sự có thể hóa giải xung đột, mới đưa thế giới quay về an định hòa bình, như vậy mới nhìn thấy được tia hy vọng sống sót, một tia sáng. Thế giới này có tiền đồ hay không? Đức Phật nói rất hay, “hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”, xem cách nhìn của bạn như thế nào. Nếu như bạn lạc quan hướng thượng, dùng tâm yêu thương để yêu thương hết thầy chúng sanh, tiền đồ của thế giới này là xán lạn; nếu như bạn có oán hận, bạn có bất bình, vậy thì tiền đồ của thế giới này là một mảnh tăm tối. Thế giới này có hy vọng hay không, không ở chỗ người khác, mà ở bản thân mình. Cho nên, chúng ta hy vọng đồng tu học Phật phải nghiêm túc nỗ lực, hết thầy đều phải bắt đầu làm từ chính mình, chính mình làm tốt rồi mới có thể ảnh hưởng người khác.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, niệm Phật không đắc lực phải làm sao?

Đáp: Không đắc lực có rất nhiều nhân tố, không chỉ đơn thuần một điều, tốt nhất là bản thân phải bình tĩnh suy xét lại, người xưa dạy chúng ta, “làm không được thì quay lại xét mình”. Thật tình về nguyên tắc chung mà nói, từ căn bản mà nói, không đắc lực chính là không giữ quy tắc, giữ quy tắc thì làm gì có đạo lý không đắc lực! Quy tắc là gì? Quy tắc là giới luật, nếu như bạn có thể trì giới niệm Phật, nhất định sẽ đắc lực, bạn lơ là giới luật cho nên không đắc lực. Thế nào là giới luật? Tôi

thường nói với đồng tu, Đệ Tử Quy là giới luật, là giới luật căn bản. Bạn phải học Đệ Tử Quy, học Cảm Ứng Thiên, học Thập Thiện Nghiệp, bạn niệm Phật nhất định đắc lực. Đây là phương pháp tổ tiên dạy chúng ta. Bạn tự mình nghĩ lại xem, không đắc lực nhất định là tâm tình nóng nảy, cho nên công phu không đắc lực, tâm bình khí hòa thì sẽ đắc lực. Giới luật rất có tác dụng ngăn chặn tâm tình nóng nảy.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo tương đối dài, câu hỏi thứ ba, đệ tử nghe đĩa giảng của lão pháp sư đã nhiều năm, gần đây các cư sĩ khác lưu thông một bộ đĩa giảng, nói là đã được lão pháp sư cho phép, trong đó đều giảng những chuyện ngoại cảm hoặc nhân quả báo ứng, giúp đệ tử có chút lãnh ngộ. Nhưng mà sau đó đệ tử thấy video của đĩa giảng này trên mạng rất nhiều, hơn nữa còn ghi là: “*Lão pháp sư Tịnh Không nhiều lần thỉnh cầu mới quay đĩa này*”. Nhưng trong nhiều lần giảng, lão pháp sư nói với đồng tu phải thật sự tin Phật, có nghi vấn phải lấy kinh điển làm căn cứ, hoặc cầu Phật, Bồ-tát đúng như pháp, không hề bảo mọi người đi tìm thần thông giải quyết vấn đề. Cho nên đệ tử rất nghi hoặc, muốn hỏi, (đồng tu này còn có ba câu hỏi phía sau nữa), mọi người nói đĩa giảng này đã được lão pháp sư cho phép có đúng không? Đồng tu Tịnh tông có thể học không?

Đáp: Lúc tôi giảng kinh chưa từng nói qua như vậy. Phải biết hiện nay là loạn thế, con người chúng ta loạn, quý thần cũng loạn, không chỉ quý thần loạn, tôi còn nghe người khác từng nói, nói thiên thần cũng loạn rồi, gọi là thế giới đại loạn. Cho nên những chuyện này, trước đây lúc tôi ở Mỹ, Canada, Nhật Bản, Hàn Quốc, nơi nào cũng có. Tôi thường xuyên tiếp xúc, không phải tôi tìm họ, mà họ tới tìm tôi, cho nên tôi biết những thứ này rất nhiều. Liên quan đến chuyện này, mọi người đều có chung tâm hiếu kỳ, rốt cuộc là thật hay giả? Lúc tôi mới học Phật, tôi đã từng hỏi đại sư Chương Gia, bởi vì tôi gặp được chuyện này sớm nhất vào thời kỳ đầu kháng chiến, lúc đó tôi khoảng 12 tuổi, lúc đó tôi sống ở Kiến Âu - Phúc Kiến, tôi từng sống ở Kiến Âu 6 năm, học tiểu học ở đó. Người dân bản địa vô cùng ưa thích “giá cơ phù loan”, rất nhiều người trong nhà đều có bàn thờ phù loan, hơn nữa còn làm rất cầu kỳ, là một cái giỏ nhỏ đan bằng tre, phía trước khắc một đầu rồng, đầu rồng được bọc lại bằng gấm đỏ, mỗi tháng đều phù một hai lần, thường xuyên chơi trò này, trên bàn cát viết chữ. Lúc đó tôi là học sinh tiểu học, chữ họ viết rất có quy tắc, chúng tôi đều đọc được, chúng tôi đứng cạnh bàn cát xem. Hai người nâng lên, mỗi người một bên, người phù loan không biết chữ, tìm người thế nào? Đều là tìm người bán củi, gánh nước, kéo xe ngoài phố, những người này đều là lao động tay

chân, không biết chữ, tùy tiện tìm hai người tới nâng lên, để họ tới nâng. Thật sự viết ra chữ, chữ viết ra còn rất ngay ngắn chỉnh tề, tôi nhìn thấy liền tin, bạn không có cách nào không tin được.

Sau đó năm 20 tuổi tôi tới Đài Loan, ở Đài Loan cũng nhìn thấy phù loan, ở Đài Bắc có Viên Huyền Học Xã, người quản lý nơi đó rất thân với tôi, họ tin vào chuyện này, ông ấy là người Phúc Kiến, địa vị cũng rất cao. Tôi tới thăm quan, lúc nhìn thấy thì tôi hoài nghi, bởi vì sao? Họ có cơ đồng, là một người chuyên môn phù cơ, người khác không thể phù được, cơ sẽ không động, chỉ người này mới được. Mà lúc viết chữ, chữ hiện lên trên bàn cát, viết rất bay bướm, viết rất nhanh. Tôi đứng ở đó một tiếng đồng hồ, tôi đọc không hiểu được chữ nào, chỉ thấy miệng cơ đồng bắt đầu nói một tràng, bên cạnh có người ghi chép lại, một tiếng đồng hồ viết mấy ngàn chữ. Trước đây ở Phúc Kiến, một tiếng đồng hồ chỉ viết khoảng ba mươi bốn mươi chữ, viết rất chậm. Tôi nói chuyện này với đại sư Chương Gia, đại sư nói với tôi, nói đây là ma quỷ mạo nhận là Phật, Bồ-tát, mạo nhận là thần tiên, đại sư nói làm gì có Phật, Bồ-tát, có thần tiên thật sự nào tới làm chuyện như vậy! Đây là ma quỷ có chút thần thông, những chuyện nhỏ, chuyện gần đây họ nói rất chuẩn, chuyện lớn thì nói bừa, lừa gạt người khác. Đại sư nói nhà Thanh mất nước là do phù loan, đại sư Chương Gia nói với tôi, thái hậu Từ Hy rất thích phù loan, rất nhiều đại sự của quốc gia đều dùng phù loan để quyết định, kết quả là mất nước.

Cho nên có những chuyện này, nhưng bạn không thể tùy tiện tin tưởng, người học Phật chúng ta dùng lý trí để phán đoán. Họ nói hợp tình, hợp lý, hợp pháp, có thể tin tưởng. Có thể tham khảo, nhưng mà họ bảo chúng ta phải làm như thế nào, vậy thì bạn phải cẩn thận. Nếu bạn làm theo phương pháp của họ, sau này chịu thiệt, bị lừa gạt, bạn phải tự mình chịu trách nhiệm, bạn không tìm được họ, chuyện này bạn phải biết. Vậy chúng ta biết được một số tin tức, phải làm như thế nào? Chúng ta tuân theo Phật pháp để giải quyết, ví dụ như họ nói sắp có tai nạn, báo tin này cho chúng ta, vậy chúng ta niệm Phật, lần trước chúng ta nói động đất lớn ở phía nam vào ngày 13 tháng 9, chúng ta làm Phật sự Tam Thời Hệ Niệm để hóa giải. Đây là dùng Phật pháp, chúng ta không dùng phương pháp họ cung cấp, chúng ta dùng Phật pháp để giải quyết, như vậy mới đúng. Phương pháp có hiệu quả nhất là niệm Phật, tâm chân thành niệm Phật hồi hướng cho nơi này, không được tự tư tự lợi, niệm niệm luôn nghĩ cho hết thảy chúng sanh. Chúng ta giúp đỡ người khác mới có thể hóa giải tai nạn của chính mình; nếu như chỉ biết hóa giải tai nạn của chính

mình, không quan tâm đến người khác, vậy thì sức mạnh đó rất yếu ớt, tại sao vậy? Tâm lượng của bạn quá nhỏ. Người Trung Quốc xưa có câu nói rất hay, “*lượng lớn phước lớn*”, bạn có thể suy nghĩ cho nhiều người, sức mạnh này rất lớn, mang lại sự giúp đỡ cho chính mình cũng lớn, tâm lượng nhỏ thì không được, không thể thành sự được, điều này chúng ta phải ghi nhớ. Tôi gặp những người này, họ tới tìm tôi, tôi cũng không thể không tiếp họ, nhưng mà tôi đều khuyên họ niệm Phật, khuyên họ cầu sanh Tịnh độ.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, nơi đệ tử sinh sống có một số đồng cốt khoe khoang khắp nơi rằng họ hợp lý hợp pháp, bởi vì pháp sư Tịnh tông cũng tới tìm những người như họ, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Trong số [những người] này cũng có trình độ cao thấp khác nhau, nếu như trình độ tương đối cao, vậy thì lời họ nói ra độ chính xác cũng cao, có một số chuyện có thể tìm họ cung cấp thông tin tham khảo, có thể làm vậy; nhưng chắc chắn không được nghe theo lời họ dạy, nếu không thì vấn đề rất lớn. Chúng ta chỉ tìm họ cung cấp thông tin tham khảo, nhưng mà những thông tin này đa phần liên quan đến tai nạn, hoặc là có người bị bệnh, bệnh thường như thế nào? Thông thường đều là oan gia trái chủ dựa thân, họ có thể nhìn thấy rất rõ ràng, điều này thông thường chúng ta không nhìn thấy được. Tôi tới tìm họ bởi vì có một số đồng tu bị bệnh, quá trình chữa bệnh rất khó khăn, tìm rất nhiều bác sĩ cũng chữa không khỏi, cho nên có lúc tôi cũng đi tìm họ, để họ xem giúp có phải oan gia trái chủ dựa thân không, có lúc họ cũng có thể điều tra ra được. Thật sự là oan gia trái chủ dựa thân, vậy thì nhất định phải hóa giải với oan gia trái chủ, chúng ta dùng phương pháp của Phật pháp, tương đương với hòa giải, mà oan gia trái chủ đa phần đều có thể tiếp nhận. Tiếp nhận hòa giải, oan gia trái chủ rời đi, chữa bệnh có hiệu quả, người bệnh liền mau chóng khỏe lại. Những chuyện này bạn phải cẩn thận, phải rất cẩn thận, rất thận trọng, không phải đồng cốt bình thường đều có khả năng này. Đồng cốt rất nhiều, bạn phải có duyên mới tìm được người giỏi một chút, đẳng cấp cao một chút, mới có thể cung cấp thông tin tham khảo cho bạn.

Hỏi: (Những điều đồng tu nói trước đây thầy từng giảng qua) lão pháp sư từng nói, đại sư Chương Gia từng nói nhà Thanh diệt vong là bởi vì giá cơ phù loạn, nếu như phong khí này hưng thịnh, liệu Phật pháp có bị thiệt hại nghiêm trọng không? Xin hỏi người học Phật nên dùng thái độ và nguyên tắc như thế nào để đối mặt với người có thần thông?

Đáp: Phật pháp bị thiệt hại nghiêm trọng đã tới mức độ khó mà chỉnh đốn được nữa, tôi thấy chúng ta sẽ không bị ảnh hưởng bởi họ. Thiệt hại nghiêm trọng là gì? Là chúng ta không chịu học tập nghiêm túc, đó mới là thiệt hại nghiêm trọng của Phật pháp. Nếu như chúng ta nghiêm túc hạ công phu trong kinh Phật, những vấn đề này không phải chúng ta tìm họ, mà là họ tới tìm chúng ta, họ tới tìm chúng ta xin quy y, tới xin nghe kinh, tới xin học Phật, tới xin chúng ta siêu sinh, đa số đồng cốt tới tìm chúng ta đều vì những chuyện này. Điều này bạn nhất định phải hiểu, Phật pháp muốn hưng thịnh, phải dựa vào người thật sự tu hành đúng như pháp thì Phật pháp mới có thể hưng thịnh được. Nhưng mà hiện nay tu học Phật pháp khó khăn, khó khăn ở chỗ nào? Không có hoàn cảnh tốt, xã hội động loạn bất an. Cả đời tôi không có chỗ ở cố định, mấy chục năm nay, bất kỳ nơi nào tôi cũng hiếm khi ở quá 3 tháng, vô cùng hiếm có, hai năm nay tôi có thể ở lại Hồng Kông thời gian dài như vậy, chuyện này rất hiếm có trong đời tôi.

Nhưng bạn cũng biết hoàn cảnh ở Hồng Kông, chúng ta ở đây sinh sống giảng kinh thì được, muốn mở trường dạy học thì không có khả năng, tại sao vậy? Nơi này tắc đất tắc vàng, đừng nói tới quy mô lớn, quy mô nhỏ, mười mấy, hai mươi người ở cùng nhau tu học, chúng ta không có năng lực này. Có nơi, có môi trường này, có khả năng này, nhưng vì một số yếu tố khác mà không thể ở lâu dài [tại đó được], cho nên “duyên” thực sự quyết định hết thảy. Hiện nay, phương pháp duy nhất mà chúng ta dùng đó là dạy học từ xa, bất kể đồng tu ở nơi nào, mỗi ngày chúng ta đều có thể cùng nhau học tập, mỗi ngày đúng giờ bạn xem chương trình học tập của chúng tôi, nhiều năm không gián đoạn, tôi tin rằng đều có sự giúp đỡ đối với mọi người, đều có lợi ích. Tôi niệm niệm không quên, hy vọng có mười mấy người, không vượt quá 20 người, thật sự có thể an trụ ở trong một môi trường nhỏ nhỏ, giống như bé quan vậy, không còn chạy ngược chạy xuôi. Nếu được [như vậy] ba đến năm năm, chúng ta đều có thành tựu nhỏ; nếu được tám năm, mười năm, vậy thì sẽ có thành tựu lớn. Đây là nguyện vọng của chúng ta, không dễ dàng, không dễ gì mà có thể làm được [như vậy].

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, gần đây bởi vì khủng hoảng tài chính, rất nhiều công xưởng, công ty đóng cửa hoặc cắt giảm rất nhiều nhân viên, tỷ lệ thất nghiệp liên tục tăng lên, bất luận về kinh tế hay tinh thần, mọi người đều phải chịu áp lực rất lớn, đến lãnh đạo trong chính phủ, hay ngân hàng cũng khổ não không biết cách giải quyết, có

một số chính phủ phát hành trái phiếu hoặc in thêm tiền để giải quyết vấn đề trước mắt. Xin hỏi chúng ta phải làm sao ứng phó với tháng ngày sắp tới?

Đáp: Vấn đề mà bạn hỏi, người học Phật chúng ta phải tin tưởng Phật pháp, phải tin tưởng đức Phật, phải tin tưởng kinh điển, phải tin tưởng lời dạy bảo tổ sư đại đức để lại cho chúng ta. Trong tình huống xã hội hiện nay, bản thân chúng ta nhất định phải biết tiết kiệm, tiết kiệm là đức hạnh tốt đẹp, nếu như chúng ta thật sự làm được giống như Thích-ca Mâu-ni Phật vậy thì bạn sẽ không bị tổn hại chút nào. Bạn xem lúc đức Phật còn tại thế, ngày ăn một bữa, một ngày chỉ ăn một bữa cơm, ba y một bát, ngủ dưới gốc cây, ngày ăn một bữa, khủng hoảng tài chính thế nào cũng không hề liên quan tới ngài. Đệ tử Phật chúng ta ngày nay, chúng ta không làm được giống như cuộc sống của đức Phật, từ xa xỉ chuyển sang tiết kiệm khó, là vô cùng khó, nhưng nếu bạn không làm như vậy, thì sự đau khổ của bạn càng tăng lên. Nếu như chúng ta có thể giảm bớt chi phí sinh hoạt, giảm tới mức thấp nhất, dần dần hình thành thói quen thì sẽ không cảm thấy khó khăn nữa. Đầu tiên là ăn chay, ăn chay tốt, từ tuổi trung niên trở đi ăn chay chắc chắn có sự trợ giúp đối với sức khỏe, hết thấy chi phí trong nhà đều có thể tiết kiệm. Sống ở thành phố phải biết tiết kiệm năng lượng, đèn không dùng tới nên tắt đi. Mùa đông sưởi ấm cũng phải tiết chế, tại sao vậy? Mùa đông lạnh một chút mới tốt, mùa hè cũng phải chảy chút mồ hôi mới tốt. Đây là dạy chúng ta tiết kiệm năng lượng, dùng nước nhất định không thể lãng phí. Mọi thứ đều có thể tiết kiệm, ngày tháng liền dễ sống.

Làm việc trong mỗi ngành nghề, nếu như người của ngành nghề đó có thể tiết kiệm, rất nhiều cửa tiệm không thể mở cửa được. Thành thật mà nói, may quần áo, nếu như một người mặc một bộ quần áo 10 năm, vậy thì ngành may mặc không thể làm tiếp được. Làm không được nữa thì phải làm sao? Chuyên nghề, không nhất định phải làm cái này, sản xuất nhu yếu phẩm hàng ngày, chúng ta đều có thể làm được. Hơn nữa nhất định phải hiểu được nghiệp nhân quả báo trong đó, chúng ta tới thế gian này làm gì? Kinh Phật nói rất hay, “*cuộc đời trả nghiệp*”, trong mạng của bạn có nhất định có, muốn bỏ cũng không bỏ được; trong mạng không có, cầu cũng không cầu được. Người xưa đều hiểu đạo lý này. Những tai nạn này thời xưa có hay không? Có, rất nhiều. Tại sao họ có thể yên ổn trải qua? Nhờ vào giáo dục có tác dụng rất lớn, người dân sống ngày tháng gian khổ, quan tâm chăm sóc lẫn nhau, người có giúp người không có. Cho nên thời xưa có tai nạn, cứu tế đồ ăn, vào

lúc mất mùa đói kém, người giàu có cứu tế cháo, cháo nấu đặc, mỗi ngày nấu, cúng dường cho người nghèo khổ, cứu tế những nạn dân này.

Thông thường đạo tràng ở chùa cũng làm những công việc cứu tế này, giống như chúng tôi trước đây, trước đây tôi từng ở tại Cư Sĩ Lâm - Singapore, mỗi ngày ba bữa ở Cư Sĩ Lâm, không chỉ ba bữa mà đồ ăn không gián đoạn trong 24 tiếng đồng hồ, đều là đồ chay là được, tặng cho người nghèo khổ. Mỗi ngày tới tiếp nhận cúng dường, tức là tới ăn cơm, hơn một ngàn người, vào ngày chủ nhật người càng đông hơn, có ba bốn ngàn người, nhiều năm không gián đoạn. Đây là khoản chi rất lớn, bạn tới đó hỏi xem, tới Cư Sĩ Lâm điều tra xem, Cư Sĩ Lâm có bỏ tiền ra không? Không có, tại sao lại không có? Bởi vì xã hội biết bạn làm những chuyện tốt này, có người tặng gạo, có người tặng dầu ăn, có người tặng rau, toàn bộ đều là mọi người tặng, tặng nhiều tới mức bạn ăn không hết, thật sự ăn không hết. Đồ ăn không hết lại không thể để lại, đặc biệt là rau củ, qua một hai ngày là hỏng mất, cho nên ăn không hết phải mau chóng tặng cho người khác. Chúng tôi có hai chiếc xe tải, các tôn giáo khác đều có cô nhi viện, có viện dưỡng lão, mỗi ngày chúng tôi mang [tới đó] tặng. Đặc biệt vào lúc tai nạn càng nhiều, có một số nhà từ thiện tới làm những chuyện này. Điều này đều cần chúng ta bình thường phải hiểu được, tai nạn là do nghiệp bất thiện của chúng sanh chiêu cảm tới, nếu như lòng người đều hướng thiện, tai nạn liền hóa giải, không chỉ tai nạn do con người gây ra mà tai họa tự nhiên cũng đều hóa giải. Điều này nói rất nhiều trong kinh Hoa Nghiêm. Bạn đồng tu này vẫn còn một vấn đề.

Hỏi: Quan chức chính phủ nên làm thế nào để dẫn dắt người dân có tâm an ổn để sống?

Đáp: Đây là giáo dục, nhưng mà giáo dục phải có gốc, gọi là gì? Giáo dục cắm gốc rễ. Hiện nay, chúng ta không còn gốc rễ luân lý, đạo đức, nhân quả nữa, không có gốc, hiện tại bạn nói những điều này, người khác không tin tưởng. Người thời xưa có thể an bần lạc đạo cho dù có nghèo thế nào nhưng họ cũng sẽ không cướp giết, cũng không đi ăn trộm, tại sao vậy? Họ chấp nhận mệnh, mệnh của tôi là mệnh nghèo khổ, cả đời này phải đi xin ăn. Đây là giáo dục cắm gốc rễ dạy, cũng tức là nói, bất luận họ có thân phận gì, bất luận làm ngành nghề gì, họ giữ bổn phận, làm kẻ ăn xin cũng phải giữ bổn phận. Trên đường có người làm rơi đồ, lúc họ nhặt được, họ có thể đợi ở đó, đợi chủ nhân của món đồ tới tìm mà trả lại cho người ta. Tại sao họ không cần? Trong mệnh của mình không có tiền, nếu mình có

tiền, vậy thì sẽ gặp tai họa. Bây giờ đi đâu tìm được người như vậy! Xã hội hiện nay còn coi trọng điều này sao? Vấn đề này rất khó giải quyết. Cho nên chúng ta nghĩ tới những vấn đề này, liền muốn mau chóng cứu vãn giáo dục cắm gốc rễ, tai nạn trước mắt chúng ta nghĩ cách hóa giải, hy vọng sau này không còn tai nạn này nữa. Không thể nói tai nạn lần này, qua mấy năm nữa lại có, nhiều năm liên tục thì bạn phải làm thế nào? Bạn đối phó không xuể, đây mới là vấn đề thực sự nghiêm trọng.

Chúng ta xem xã hội thời xưa, mặc dù có nghèo có giàu, mọi người đều biết giàu nghèo là quả báo, người này phát tài, đời trước bố thí tài nhiều, họ nên có được quả báo này; đời này mình nghèo cùng, đời trước không chịu tu. Hiểu được đạo lý này, hiện nay cứu vãn, cứu vãn điều gì? Tới lúc bản thân về già, cuộc sống có thể cải thiện. Điều này được ghi chép rất nhiều qua các triều đại trong lịch sử Trung Quốc, chúng ta đều có thể thấy được, đó là thật, không phải giả. Nếu như có phương pháp thích hợp, chính phủ dẫn dắt người dân giúp ai cũng thấu suốt chân tướng sự thật này, hiểu được đạo lý này. Gọi là lý đắc tâm an, đạo lý hiểu rồi thì tâm liền an, liền định. Đời này của chúng ta có khổ hơn đi chăng nữa, quan trọng nhất là tuyệt đối không được mượn tiền sống qua ngày. Hiện nay phong khí của phương Tây rất không tốt, mượn tiền sống qua ngày, cả đời mang nợ, có thể nói từ lúc sanh ra đến lúc chết đi đều trả không hết, đời sau vẫn còn mang nợ, bạn nói xem đáng thương biết bao! Nhưng mà con người hiện nay không tin có đời sau, điều này khó, rất nhiều chuyện ngày nay không có cách nào giải quyết, thời xưa có thể giải quyết, hiện nay không cách nào giải quyết được. Đây là tín tâm không còn nữa, giáo dục, giá trị quan không giống nhau. Cho nên, chúng ta chỉ có thể khuyên mọi người tiết kiệm, có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, tận tâm tận lực giúp đỡ người khác. Giúp đỡ người khác chắc chắn không bị thiệt, giúp đỡ người khác là bố thí, càng bố thí càng nhiều hơn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trước mắt trong nước lưu hành rất phổ biến cuốn Phật Thất Tinh Yếu Khai Thị do pháp sư Pháp Tạng giảng, nói dùng lời khẩn cầu tha thiết tình cảm, không tới 30 phút có thể gặp được A-di-đà Phật, đồng thời có thể tùy ý vãng sanh theo phương thức mà bản thân muốn, khiến mọi người nghi hoặc. Xin hỏi làm thế nào mới thực sự cảm ứng đạo giao, có thể thực sự vãng sanh?

Đáp: Tôi chưa đọc qua đoạn khai thị này, nhưng nói tới niệm Phật vãng sanh, nhất định phải tuân theo chỉ dạy của ba kinh một luận. Sau đó tổ sư đại đức lại tăng thêm hai kinh, hiện tại Tịnh tông là năm kinh một luận, Phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyên là do cư sĩ Ngụy Nguyên thêm vào, Đại Thế Chí Bồ-tát Niệm Phật Viên

Thông Chương do đại sư Ân Quang thêm vào. Sau này không cần thêm vào nữa, năm kinh này vô cùng viên mãn rồi. Cho nên nhất định phải tuân theo lời dạy của năm kinh một luận, trong năm kinh một luận không giảng phương pháp này, vậy thì chúng ta không thể tin tưởng. Nếu như có phương pháp này, Thích-ca Mâu-ni Phật sớm đã giảng trong kinh điển rồi, sao có thể đợi pháp sư giảng cho được? Phật sớm đã giảng rồi. Lúc Phật diệt độ, trong Tứ Y Pháp có nói với chúng ta bốn câu, dặn dò đệ tử đời sau, câu đầu tiên là “y pháp bất y nhân”, đại sư Thiện Đạo giảng câu này rất rõ ràng. Trước đây tôi giảng kinh Quán Vô Lượng Thọ, hơn nữa còn đặc biệt giảng chương này, là y giáo tu hành trong chương Thượng Phẩm Thượng Sanh, đặc biệt dùng chuyên đề để giảng về chuyện niệm Phật vãng sanh. Lúc đó có thu âm, hình như chưa có ghi hình, quý vị có thể coi đó làm tư liệu tham khảo.

Chúng ta nhất định phải y pháp, pháp là kinh điển. Đại sư Thiện Đạo nói với chúng ta, không chỉ thể gian pháp, mà pháp sư giảng không giống với kinh luận thì không được tin tưởng, họ nói A-la-hán tới giảng, Bồ-tát tới giảng, thậm chí là Phật tới giảng, là vị Phật nào? Thích-ca Mâu-ni Phật tự mình tới giảng, chúng ta đều không được tin tưởng; hết thầy chư Phật tới giảng còn có phương pháp tốt hơn, chúng ta cũng không tiếp nhận, cũng không phê bình. Phải nói với Phật như thế nào? Phương pháp mà đức Phật giảng, con chỉ chọn một loại, con không học loại thứ hai nữa. Vậy mới đúng đắn, không thể đứng núi này trông núi nọ, một pháp môn mà công phu của bạn còn chưa đắc lực, bạn lại thay đổi pháp môn khác, vậy thì càng xa lạ, vĩnh viễn không thể thành tựu. Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, không ai không thành tựu. Cho nên câu A-di-đà Phật niệm đến cùng, bạn xem 2.000 năm nay ở Trung Quốc đã thành tựu bao nhiêu người, sự thật này bày ra trước mắt, bạn vẫn có thể không tin được sao? Cho nên “y pháp bất y nhân, y nghĩa bất y ngữ, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa, y trí bất y thức”, trí là lý trí, thức là cảm tính, không được hành động theo cảm tính, phải dùng lý trí để xử lý chuyện này, chúng ta nghiêm túc học tập thật tốt.

Hỏi: Bạn đồng tu này vẫn còn một câu hỏi, con gái nhỏ ngã từ trên lầu xuống qua đời, có đồng cốt nói nhìn thấy con gái bị ma hóa thành Phật dẫn đi. Nếu như sau này có người chưa hết thọ mạng, dùng phương pháp tùy ý vãng sanh trước ngày đi gặp Phật, cũng giống như con gái bất chấp tất cả đi theo người ta, hậu quả sẽ như thế nào? Nên phân biệt như thế nào?

Đáp: Chuyện này là vấn đề rất nghiêm trọng, ma sẽ biến thành Phật, biến thành Bồ-tát tới mê hoặc bạn, điều này đại đức xưa, tổ sư đại đức sớm đã dạy chúng ta, phải nhận Bồn Tôn, ma rất giỏi biến hóa, nhưng không thể biến thành Bồn Tôn. Con gái của bạn, ma biến thành Phật, vị Phật này chắc chắn không phải là A-di-đà Phật, tùy tiện đi theo họ, nhìn thấy hình dáng của Phật, ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, nhìn thấy hình dáng này liền bị họ lừa dẫn đi, không thể được. Vào lúc con người lâm chung, người niệm Phật, vào lúc này ma hiện tiền nhiều nhất, cơ hội nhiều nhất, hoặc là họ thị hiện tướng Bồ-tát tới đón bạn đi, hoặc là thị hiện Dược Sư Phật tới, Thích-ca Mâu-ni Phật tới, đó đều là giả. Các vị thần hộ pháp cũng không quan tâm, thần hộ pháp chỉ bảo hộ bạn niệm A-di-đà Phật, họ chắc chắn không thể biến thành A-di-đà Phật; bạn niệm Quán Thế Âm Bồ-tát, họ chắc chắn không thể biến thành Quán Thế Âm Bồ-tát. Chuyện này là thế nào? Bồn Tôn, không thể mạo danh Bồn Tôn, họ biến thành vị Phật khác để mạo danh, đó là chính bạn chịu thiệt, chính bạn mắc lừa. Điều này phải biết, phải rõ ràng, phải thấu suốt.

Hơn nữa bản thân chúng ta cúng Phật, tại sao chỉ cúng một vị, cả đời không thay đổi? Tượng Phật trước đây trong nhà cúng, chúng ta không tiện thay đổi, hiện tại chúng ta chụp ảnh cho thuận tiện. Cho nên cả đời chúng ta chỉ cúng một bức tượng Phật, ảnh tượng Phật của bạn rất rõ ràng, lúc lâm chung hoặc lúc nguy nan, lúc Phật thật sự tới tiếp dẫn chúng ta, nhất định là tướng mạo này. Ngày ngày bạn nghĩ tới ngài, ngày ngày bạn niệm ngài, cuối cùng nghĩ ra ngài, điều này không được hoài nghi chút nào; nếu tướng mạo ngài thị hiện không giống với tướng mạo đó, vậy thì không thể tin tưởng, bạn nhất định không thể đi theo họ, điều này rất có đạo lý. Cho nên, đại đức xưa dạy chúng ta phải nhớ kỹ Bồn Tôn. Tượng Phật này, bạn ưa thích tượng Phật nào, thì bạn cúng tượng Phật đó, không nhất định là người khác cúng, mình cũng cúng giống họ, không cần thiết. Căn tánh của mỗi người không giống nhau, duyên phận của mỗi người không giống nhau, tôi thích tượng Phật này, tôi cúng tượng Phật này, cả đời tôi cúng tượng Phật này, quyết không thay đổi, vậy mới đúng. Điều này lúc bạn lâm chung gặp một số vấn đề khó khăn, bạn giải quyết rất dễ dàng.

Hỏi: Tiếp theo đồng tu Malaysia có một câu hỏi, đứa bé sơ sinh của một vị cư sĩ bị hở van tim và viêm phổi, cần có máy thở để duy trì tính mạng. Bác sĩ nói cho dù nỗ lực hết sức cũng không cách nào chữa được, cho dù có thể sống được, chức

năng mắt, tai, miệng đều hoàn toàn mất, kiến nghị rút máy thở ra, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Tình huống như vậy, trong kinh điển đức Phật nói với chúng ta, con cái và cha mẹ là bốn loại duyên, không phải bốn loại duyên này thì sẽ không trở thành người một nhà. Bốn loại duyên này là báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Nhất định phải thật bình tĩnh để đối mặt, để xử lý chuyện này. Bạn xem đứa bé này thuộc vào loại nào trong bốn loại duyên này? Không phải báo ân, báo ân sẽ không để cha mẹ phải lo lắng, nó sẽ mang lại vui vẻ cho cha mẹ, cũng không phải báo oán, vậy thì là nợ nần rồi. Không phải đến trả nợ mà là đến đòi nợ, nợ không nhiều, khiến bạn tổn thất không quá nhiều tiền, bạn có thể tiền chúng đi. Nhưng chúng vẫn có duyên với bạn, bạn phải tận dụng cơ hội này kết thiện duyên với chúng, niệm Phật giúp chúng, cho dù bản thân chúng có biết niệm hay không, dùng tâm chân thành niệm Phật giúp đỡ chúng vãng sanh Tịnh độ. Chúng có thể vãng sanh hay không, máu chót thực sự ở người nhà, ở cha mẹ, tâm của cha mẹ chí thành khẩn thiết, chúng sẽ có cơ hội này. Cho dù không thể vãng sanh, cũng sanh vào đường thiện, kết thúc duyên đòi nợ, trả nợ này với bạn, bạn bố thí ân đức cho chúng, lần sau nếu chúng lại tới nhà bạn, là tới báo ân. Chúng ta hiểu được đạo lý này, dùng phương pháp này xử lý là đúng rồi. Vào lúc này, không cần rút máy thở ra, chỉ niệm Phật, để chúng còn có thể tỉnh táo, để chúng có thể nghe kinh. Nếu như chúng có thể nhìn, ở trước giường của chúng, nơi mắt chúng có thể nhìn thấy, nơi vừa mở mắt ra có thể nhìn thấy, treo một bức tranh Phật, treo tranh A-di-đà Phật, niệm Phật tiễn chúng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng, câu hỏi đầu tiên, hiện tại máy chơi game mà trẻ em chơi có rất nhiều nội dung giết người, quả báo và tội nghiệp này có tương đồng với kẻ giết người thật hay không?

Đáp: Đích thực là tương đồng, hơn nữa người tạo ra máy chơi game, người bán máy chơi game, người chỉ dẫn trẻ em chơi những máy chơi game này, tất cả đều phải chịu trách nhiệm nhân quả, cho nên ngành nghề này còn nghiêm trọng hơn là kinh doanh giết mổ. Đời này làm đồ tể, giết heo, giết bò, giết dê, tội nghiệp rất nặng, đời sau đọa vào cõi súc sanh, trước tiên đọa địa ngục, sau đó lại đọa vào cõi súc sanh trả nợ. Còn đây là giết người, không phải giết hại súc sanh, vậy thì bạn nghĩ thử xem, quả báo nhất định là địa ngục A-tỳ, sau khi ra khỏi địa ngục, bạn phải trả nợ bao nhiêu mạng? Bạn nghĩ tới chuyện này, bạn liền hiểu được thật đáng sợ. Cho nên, chuyện này nếu có thể khuyên thì nên khuyên, đặc biệt là đối với các em nhỏ,

phải khuyên chúng tránh xa những trò chơi này, những trò chơi này có tổn hại rất lớn đối với thân tâm của chúng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, có giáo viên tiểu học mở đĩa DVD địa ngục biến tướng đồ cho học sinh tiểu học xem, sau khi chúng xem xong thân tâm bị tổn hại, sợ bóng tối, thỉnh thoảng khóc kêu, chúng còn nói những hình ảnh đó đều ở trong đầu chúng, không lấy ra được. Xin hỏi cho học sinh tiểu học xem như vậy có phù hợp không?

Đáp: Nếu phát hiện tình huống như vậy thì phải cân nhắc. Thực sự có em nhỏ xem không bị vấn đề gì, có em xem xong sợ hãi, đây là do căn tánh của mỗi người không giống nhau, người làm giáo viên phải cẩn thận cân nhắc. Thực sự thì địa ngục biến tướng đồ đã vẽ rất văn minh rồi, trên thực tế còn đáng sợ hơn nhiều, đã vẽ rất lịch sự rồi, nhưng mà cũng có thể nhận được hiệu quả giáo dục nhân quả. Cho nên giáo viên phải tỉ mỉ quan sát học sinh, để tránh học sinh bị dọa sợ, điều này nên tránh.

Hỏi: Thứ hai, những hình ảnh, phim khuyên dạy giống như địa ngục biến tướng đồ, thực ra ở đạo tràng tôn giáo hay chùa chiền đều có thể nhìn thấy, cũng không bị coi là hàng cấm, nội dung phim rất cuộc có phù hợp dùng để dạy học không?

Đáp: Trước đây, chúng ta nói xã hội xưa đã dùng để dạy học, nhưng mà trường học hiện nay, đặc biệt là hoàn cảnh này của chúng ta, giáo học tôn giáo không thể hướng tới trường học, cũng không thể hướng tới xã hội đại chúng, chỉ có thể cố định ở những đạo tràng tôn giáo, có thể, cho phép. Đây là chính sách của đất nước, chúng ta nhất định phải tuân thủ, đạo tràng chùa chiền ngoại lệ, tốt nhất không nên tổ chức những hoạt động triển lãm. Chúng ta học Phật, trong Giới Kinh của Phật có bốn trọng giới, trong đó có một điều là “không phạm quốc chế”, tức là chúng ta nhất định phải tuân thủ pháp lệnh quy định của đất nước, cho nên triển lãm trong chùa tương đối thích hợp. Mở cửa cho bên ngoài để họ chủ động tới, giống như chùa Hải Đảo Kim Sơn ở huyện Khánh Vân, tỉnh Sơn Đông, nơi đó có một địa cung, họ làm ra mô hình địa ngục biến tướng đồ, tôi từng xem qua một lần, ở trước cửa họ bán vé, cũng có thể mở cửa như vậy cho khách tới tham quan, vẫn nằm trong chùa.

Hỏi: Có phụ huynh cho rằng dùng tranh địa ngục dọa học sinh sợ, căn bản là khủng bố lớp học, tương đối không thích hợp. Phụ huynh nên dạy con cái phân biệt thiện ác, nhân quả báo ứng như thế nào cho đúng đắn, mà không để con cái bị tổn hại?

Đáp: Vấn đề này trước tiên phụ huynh phải được giáo dục, sau đó mới có thể dạy con cái của mình, điểm này rất quan trọng, cũng nên phải làm như vậy. Cần phải có năng lực phân biệt thiện ác, đúng sai, thật giả, tà chánh, đây là trí tuệ, không có năng lực phân biệt là ngu si. Cho nên làm cha mẹ nên nghiêm túc học tập, bạn mới có thể dạy tốt con cái được.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, bệnh viện hiện nay đều có mục tiêu kiếm lợi nhuận, làm việc trong môi trường như vậy, thật sự cảm thấy vô cùng đau khổ. Nhưng lại nghe lão pháp sư nhiều lần nói, trong công việc nên gặp chuyện rèn tâm, do đó cảm thấy vô cùng mâu thuẫn. Xin hỏi làm thế nào mới có thể thực sự thành tựu trong Phật pháp?

Đáp: Đây thực sự là vấn đề xã hội, khiến chúng ta nhớ tới Trung Quốc thời xưa, trong xã hội có hai hạng người phổ biến được mọi người kính trọng, mà hai hạng người này cuộc sống vô cùng nghèo khổ. Đặc biệt là hạng đầu tiên, dạy học, trước đây dạy học không gọi là giáo sư, thầy cô giáo như hiện nay, trước đây gọi là phu tử, phu tử tức là thầy giáo. Bạn làm ngành nghề nào? Làm phu tử. Phu tử là dạy học. Dạy học tại sao lại được mọi người cung kính? Họ không thu học phí, dạy miễn phí, hơn nữa thầy giáo thực sự là tấm gương cho xã hội đại chúng, mức độ thấp nhất, họ làm được Đệ Tử Quy và Cảm Ứng Thiên, cho nên họ dạy tư thực. Chi phí sinh hoạt thì sao? Chi phí sinh hoạt đều nhờ phụ huynh tặng họ chút quà vào ngày lễ tết, tặng chút gạo, tặng chút dầu muối, cũng tặng một ít tiền. Gia đình giàu có, đưa trẻ nào gia đình giàu có sẽ tặng nhiều hơn một chút, gia đình nghèo khó tặng ít hơn một chút. Khổng phu tử nói, tiền học phí lễ tết ít nhất là một miếng thịt khô, đại khái 250gr, đây là lễ cúng dường cho thầy giáo một năm. Chúng ta biết học sinh tới học cũng không nhiều, ít thì có mười mấy người, nhiều thì khoảng ba, bốn mươi người đã rất nhiều rồi, cho nên dạy học vô cùng vất vả, cuộc sống thanh bần. Nhưng mà tại sao họ làm như vậy? Họ nhận được sự khích lệ từ cuộc sống tinh thần, tức là xã hội đại chúng đều rất tôn kính họ.

Hạng thứ hai được mọi người tôn kính là đại phu, đại phu cứu mạng người, cũng giống như phu tử, không nhận chi phí chữa bệnh, mời đại phu tới chữa bệnh trước, sau khi chữa xong rồi tính. Làm sao gửi chi phí chữa bệnh? Cũng là gia đình giàu có tặng nhiều một chút, gia đình nghèo khó tặng ít một chút, thực sự nghèo rớt mòng tơi thì đại phu tặng chi phí chữa bệnh cho bạn, không nhận chi phí chữa bệnh của bạn. Cho nên hai hạng người này ở Trung Quốc, mấy ngàn năm nay cho

đến tận cuối thời nhà Thanh đều được mọi người tôn kính. Nhưng hai ngành nghề này họ đều thật sự dốc lòng làm, hy vọng cả đời của họ, người làm đại phu hy vọng có thể trị khỏi mỗi người bệnh; người dạy học hy vọng đời sau xuất hiện nhân tài, vinh quang lớn nhất của họ là tương lai thế hệ sau có thành tựu trong xã hội, đây là sự an ủi lớn nhất của họ, bồi dưỡng nhân tài cho đất nước, cho xã hội. Cho nên trước đây người dạy học, học sinh xem thầy giáo như cha mẹ của chính mình vậy, thật sự báo ân, biết được thân thể có được là nhờ cha mẹ, còn pháp thân này, trong nhà Phật nói có pháp thân, thân trí tuệ có được nhờ thầy giáo, cho nên tôn trọng thầy giáo không kém cha mẹ. Thầy giáo qua đời thủ tang trong lòng ba năm, bởi vì cha mẹ qua đời phải thủ tang ba năm, họ không mặc đồ tang, trong lòng thủ tang ba năm, cho nên hiếu thân tôn sư là căn bản của vạn đức. Không giống như hiện nay, giá trị quan của xã hội hiện nay hoàn toàn khác, trường học thu học phí, cũng trở thành một loại ngành nghề, bệnh viện, trường học cũng đều có mục tiêu kiếm lợi nhuận. Cho nên ngày tháng của con người thực sự càng ngày càng khó trôi qua.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đại sư Hoằng Nhất năm đó viết câu: “*Niệm Phật không quên cứu nước, cứu nước ắt phải niệm Phật*”, xin hỏi nên hiểu [câu này] như thế nào? Trong xã hội hiện nay, thanh niên học Phật nên nắm bắt, thực hành câu khai thị này như thế nào?

Đáp: Phải biết hoàn cảnh sinh sống năm đó của đại sư Hoằng Nhất là thời chiến tranh Trung Nhật, cho nên mới nói đệ tử Phật chúng ta không quên cứu nước. Hiện nay vẫn không ngoại lệ, hiện nay đất nước không còn hoạn nạn nữa, nhưng đạo đức xã hội dần dần suy bại, đây cũng là một mối lo rất lớn. Hiện tại, chúng ta nên ghi nhớ tâm nguyện của đại sư Hoằng Nhất, chúng ta niệm Phật không quên sự an định hòa bình của xã hội. Xã hội hiện nay động loạn, chúng ta làm thế nào giúp đỡ xã hội an định hòa bình? Nhất định niệm Phật, phải cộng thêm trì giới, trì giới niệm Phật. Trì giới gì? Ba giới căn bản của văn hóa truyền thống, xã hội của chúng ta có thể khôi phục an định hòa bình, Đệ Tử Quy của nhà Nho, Cảm Ứng Thiên của nhà Đạo, Thập Thiện Nghiệp của nhà Phật. Chúng ta thật sự có thể thực hành trong cuộc sống hàng ngày, không yêu cầu người khác, yêu cầu chính mình, bản thân thật sự làm được, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, thật sự làm được giữ tâm tốt, làm chuyện tốt, nói lời tốt, làm người tốt, đây là chúng ta niệm Phật không quên cứu nước, cứu nước ắt phải niệm Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con từng hứa sẽ giảng Đệ Tử Quy cho mọi người, nhưng sau đó suy nghĩ kỹ lại, bản thân không hề thiếu tham sân si mạn nghi, hơn nữa cũng chưa phải là đứa con thật hiếu thuận. Xin hỏi lão pháp sư có phải con chưa có tư cách giảng?

Đáp: Câu hỏi bạn đưa ra rất hay, bạn có lòng muốn giảng, đây là giác ngộ, nhà Phật gọi là thí giác, bạn bắt đầu giác ngộ rồi. Nhưng nguyện này không thể thôi chuyển, một khi bạn thôi chuyển, bạn sẽ đọa lạc, bạn nên tinh tấn, tôi muốn giảng cho người khác nghe, trước tiên nhất định phải làm được. Cho nên học trước, giảng sau, bạn nhất định sẽ giảng rất hay. Thành công ở tiểu trấn Thang Trì của chúng tôi không ngoài điều nào khác, mà là những người giáo viên, ban đầu có 37 vị, trước tiên họ làm được Đệ Tử Quy, sau đó hiện thân thuyết pháp, xuống thôn vào nhà dân làm gương, khuyến bảo, nhận được hiệu quả rất lớn, cho nên bản thân nhất định phải học trước.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, trước khi đệ tử học Phật đã kết hôn, sau khi kết hôn mới biết chồng mình là một kẻ trộm, nhiều năm sinh sống bằng nghề trộm cắp, nhiều lần vào tù nhưng không hối cải, nhiều lần khuyến bảo cũng vô dụng, 20 năm trước con chỉ đành ly hôn, sống cùng con gái. Xin hỏi lão pháp sư, tình huống ly hôn của con, quả báo tương lai sẽ như vậy sao? Con niệm Phật có tác dụng không?

Đáp: Niệm Phật đương nhiên có tác dụng, hơn nữa niệm Phật tốt nhất; 20 năm trước bạn ly hôn, thời gian cũng rất dài, nếu như hiện nay phát sinh chuyện như vậy, nhà tù Hải Khẩu ở Hải Nam có tài liệu rất hay, có thể để cho chồng bạn xem thử, nghiêm túc học tập thì anh ấy sẽ quay đầu, quay đầu là bờ. Nếu như thời gian đã dài như vậy, vậy thì không cần phải nói thêm nữa. Bạn sống cùng con gái mình, tôi nghĩ con gái của bạn cũng hơn 20 tuổi rồi, có lẽ đã kết hôn rồi, nếu con gái có thể tự lập, có thể nuôi sống bản thân, trong tình huống như vậy thì bạn nên buông xuống vạn duyên, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Nếu như nghi vấn rất nhiều thì bạn nghe kinh, trên mạng internet, dạy học vệ tinh, hoặc đĩa giảng của chúng tôi đều có thể giúp bạn. Đặc biệt là đĩa giảng, không nên nghe nhiều, nghe một bộ kinh, nghe đi nghe lại, nghe xong một lần nghe tiếp lần thứ hai, nghe xong lần thứ hai nghe tiếp lần thứ ba. Người xưa thường nói, “sách đọc ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu”, nghe nhiều tâm định, dần dần sẽ giác ngộ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, một vị cư sĩ nào đó nói ông ấy là Di-lặc Bồ-tát tái sanh, dùng nội dung có liên quan đến Nho Thích Đạo của Trung Quốc làm ra một

loạt tranh vẽ, giống như bức tranh toàn bộ các vị thần vậy, tin tưởng ông ấy thành Phật, còn mau chóng, phương tiện hơn niệm Phật thành Phật, có thể mời toàn bộ oan gia trái chủ đời trước, đời nay của con tới bức tranh toàn bộ các vị thần này để thành Phật, thành thần, không còn gây phiền phức cho con nữa. Từ năm ngoái mẹ con bắt đầu tin vị cư sĩ này, đồng thời tin sâu không nghi ngờ, khuyên nhiều lần đều không có tác dụng. Mẹ nhờ con hỏi lão pháp sư, mong lão pháp sư khai thị.

Đáp: Lão pháp sư nghe xong cũng không biết nói gì. Chúng ta nhất định phải tin lời Phật dạy, đó là “y pháp bất y nhân”, đây là lời Thích-ca Mâu-ni Phật tự mình nói ra, đây là lời dặn dò quan trọng của ngài lúc diệt độ dành cho học trò đời sau như chúng ta. Chúng ta không được mắc lừa, không được bị người khác lừa gạt. Pháp là kinh điển, chúng ta nếu như nói niệm Phật cầu vãng sanh, vậy thì bạn nhất định phải dựa vào năm kinh một luận của Tịnh độ, đây là y cứ quan trọng nhất. Nếu luận thuyết của tổ sư đại đức trái với năm kinh một luận, vậy thì không thể tin tưởng, đều là giả, lý luận giáo huấn phải tương ứng với năm kinh một luận mới có thể tin tưởng. Cho nên, chúng ta phải dùng trí tuệ lựa chọn, không thể dùng cảm tính, dùng cảm tính thì khó tránh khỏi đi sai đường. Có thể giữ được lời dạy bảo của đức Phật thì bạn sẽ biết được, đặc biệt là trong lời nói của người này đã phạm phải đại kỵ rất lớn, đó là bản thân ông ta nói mình là Phật, Bồ-tát tái lai, đây là điều cấm kỵ.

Thời xưa có chuyện như vậy không? Có, nhưng có một ví dụ, đó là sau khi nói ra, ngay lập tức phải rời đi, không thể trụ thế nữa, trụ thế thì đó là nói lời xằng bậy mê hoặc mọi người. Ông ấy nói mình là Di-lặc Bồ-tát tái lai, nói xong thì phải rời đi, đó là thật, không phải giả. Giống như hòa thượng Bồ Đại mà hiện nay chúng ta cúng dường, hòa thượng Bồ Đại xuất hiện vào thời nhà Tống, cùng thời với Nhạc Phi xuất hiện ở Phụng Hóa, Triết Giang. Trong Cao Tăng Truyện có ghi chép, nhưng mà không ghi chép tên họ, không biết tên họ của ngài, không ai biết, cũng không biết ngài là người ở đâu, cũng không biết ngài bao nhiêu tuổi, xuất hiện một người như vậy, mỗi ngày mang theo một túi vải lớn đi khắp nơi hóa duyên. Lúc ngài sắp rời đi nói với mọi người, ngài là Di-lặc Bồ-tát tái sanh, nói xong ngài thật sự rời đi. Cho nên, Trung Quốc chúng ta sau này cúng dường Di-lặc Bồ-tát đều là cúng tượng của ngài, không giống với Di-lặc Bồ-tát truyền từ Ấn Độ tới, đều cúng tượng của ngài. Đây là thật, sau khi nói ra liền rời đi. Ông ấy nói ra mà không rời đi, vậy thì không tin được. Vấn đề này trước đây lúc tôi ở Mỹ, cũng có rất nhiều người hỏi, nước Mỹ cũng có rất nhiều, nói gì mà Bồ-tát nào, Phật nào tái lai. Tôi dùng lời này trả lời

họ, tôi nói họ nói ra mà không rời đi, không rời đi là giả. Nói ra rồi mà thật sự rời đi, vậy thì chúng ta tới lạy họ; nói ra không rời đi thì đừng tới lạy họ, họ không phải là thật. Chân nhân bất lộ tướng, một khi thân phận bị người khác nói toạc ra, mau chóng rời đi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con tiếp xúc Phật pháp đã mười năm, bộ kinh đầu tiên đọc là kinh Kim Cang, “*từng ở nhân địa phát nguyện đời này thành Phật*”, nhưng đến ngày hôm nay, không những không tinh tấn, ngược lại còn thoái chuyển. Quay lại tổng kết có ba nguyên nhân, một là bởi vì công việc không thể giữ giới, hai là không có thầy và đồng tu, ba là chưa làm được nhất tâm niệm Phật. Xin hỏi lão pháp sư con nên làm thế nào?

Đáp: Bạn nên quay đầu là bờ. Học Phật không giới hạn tuổi tác, cũng không giới hạn làm ngành nghề nào. Pháp môn này thực sự là thù thắng bậc nhất trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, bởi vì pháp môn này không hề có chướng ngại, nam nữ già trẻ, các ngành các nghề đều có thể học. Điều kiện chỉ có ba chữ, “tín - nguyện - hạnh”, bạn phải thật tin, không hoài nghi chút nào, thật sự phát nguyện cầu sanh Tịnh độ, thân cận A-di-đà Phật. Hành là một câu A-di-đà Phật niệm đến cùng, từ sáng đến tối, từ tối đến sáng, sớm sớm chiều chiều không lúc nào quên câu Phật hiệu, không được gián đoạn. Niệm Phật như vậy, chúng ta thấy trong Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, Cao Tăng Truyện, đại khái khoảng ba đến năm năm sẽ có thành tựu. Sau khi thành tựu bạn liền tự tại tại vãng sanh. Bạn còn có thọ mạng, không cần nữa, thế gian này quá khổ, hiện tại liền rời đi, bạn có thể rời đi ngay lập tức. Hơn nữa bạn muốn đứng vãng sanh, ngồi vãng sanh đều tùy ý, thật sự được tự tại. Công phu như thế nào? Đại khái tới trung thượng phẩm, điều kiện của trung thượng phẩm cõi Phạm Thánh Đồng Cư là có thể tự tại vãng sanh.

Cho nên chuyện này thật sự không khó, mấu chốt là bạn có thể buông xuống được hay không, thật sự có thể buông xuống, không còn chút chướng ngại nào, hết thảy chướng ngại đều do không buông xuống được tạo thành. Bạn xem trong kinh điển Đại thừa đức Phật thường dạy chúng ta, buông xuống vọng tưởng, buông xuống phân biệt, buông xuống chấp trước, đây là ba loại phiền não lớn, kinh Hoa Nghiêm cũng nói như vậy. Trong hết thảy kinh điển Đại thừa, tên gọi không giống nhau, chấp trước là kiến tư phiền não, trong Đại thừa giáo gọi là Kiến Tư phiền não, phân biệt gọi là Trần Sa phiền não, vọng tưởng gọi là Vô Minh phiền não, tên gọi không giống nhau nhưng ý nghĩa hoàn toàn giống nhau. Nếu ba loại phiền não lớn này bạn có thể

buông xuống, bạn liền thành Phật, vấn đề gì của bạn cũng đều giải quyết được. Hiện nay chúng ta làm không được, làm không được thì thế nào? Trước tiên chúng ta buông xuống chấp trước; chấp trước cũng không cách nào buông xuống hoàn toàn, buông xuống một ít, để tâm địa bản thân thanh tịnh, nhất tâm niệm Phật là được, đến thế giới Cực Lạc rồi lại buông, triệt để buông xuống. Đây là pháp phương tiện, gọi là mang nghiệp vãng sanh, tức là mang theo vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Công phu niệm Phật của chúng ta có sức mạnh, công phu niệm Phật này có thể không chế vọng tưởng, phân biệt, chấp trước không khởi tác dụng, gọi là hàng phục phiền não, không phải là đoạn phiền não, mà là hàng phục, đến thế giới Cực Lạc mới đoạn, đây gọi là mang nghiệp vãng sanh, cõi Phạm Thánh Đồng Cư; nếu như bạn thật sự có năng lực buông xuống hoàn toàn chấp trước, tức là đoạn Kiến Tư phiền não, sanh tới thế giới Cực Lạc không còn là cõi Phạm Thánh Đồng Cư, mà là cõi Phương Tiện Hữu Dư; nếu như đoạn Kiến Tư phiền não, tức là không phân biệt nữa, tâm phân biệt không còn, vọng tưởng cũng không khởi nữa, vậy thì bạn tới cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Thế giới Tây Phương Cực Lạc bốn cõi, ba bậc, chín phẩm hình thành như vậy, trong kinh điển giảng rất rõ ràng. Chúng ta phải nghiêm túc học tập, đây là lựa chọn tốt nhất của chúng ta. Trong một đời này, thế gian này có khổ hơn cũng không sao, khổ vài năm, chúng ta tới thế giới Cực Lạc. Nếu như không chịu được khổ, vẫn dùng phương pháp nào để đối phó, vậy thì tạo nghiệp, nghiệp lực sẽ chướng ngại chúng ta vãng sanh. Chúng ta không tạo nghiệp, chúng ta niệm Phật cầu vãng sanh là được.

Hôm nay đã hết thời gian, chúng ta giải đáp đến đây thôi.